

Celebració de Sant Ot Patró de la ciutat de La Seu d'Urgell

Dil, 8/07/2019 per Catalunya Religió

(*Bisbat d'Urgell*) Diumenge 7 de juliol l'Arquebisbe d'Urgell **Joan-Enric Vives** acompanyat del vicari general i rector de la parròquia de St. Ot de La Seu d'Urgell, **Ignasi Navarri**, del degà del capítol catedral, **Xavier Parés**, i d'altres preveres residents a la ciutat, va presidir la solemne celebració eucarística a la catedral per commemorar la solemnitat litúrgica de St. Ot, Patró de la parròquia i de la ciutat de La Seu d'Urgell. Hi van assistir l'alcalde, Jordi Fàbrega; representants dels cossos i forces de seguretat i una bona quantitat de fidels de la ciutat que van voler honrar el patró a qui se li atribueix l'actual catedral romànica del s. XII, joia del patrimoni català.

A la seva homilia l'arquebisbe va glossar la figura de St. Ot com un gran pastor d'Urgell que va vetllar per dignificar el culte litúrgic d'Urgell i que impulsà la construcció de l'actual catedral romànica, i que es dedicà totalment als pobres i necessitats del seu temps. Va destacar com Sant Ot s'inscriu dins la llarga i fecunda cadena apostòlica de pastors que han regit la seu de la diòcesi d'Urgell. Va glossar que pels pastors que regeixen la comunitat eclesial, coneixem i vivim amb joia que Jesús és el nostre bon pastor, però que ens pastura a través dels seus ministres, que hem d'estimar i valorar.

Va destacar que els pastors, tal com ens ho diu el **Papa Francesc**, van al davant del ramat per defensar-lo i donar la cara per ell, obrint el camí. Van al darrere, per ajudar les ovelles més febles i porugues, les felbles i que van més lentes. I van també enmig del ramat, perquè el pastor també ha d'aprendre del mateix ramat que té un "sensus", un sentit, per si mateix, i que el pastor ha de saber copsar i humilment seguir. Glossant l'Evangeli proclamat en la solemnitat de St. Ot, exhortà els fidels a saber viure el manament nou de l'amor que St. Ot va intentar viure al llarg de tota la seva vida, estimant els altres amb gestos concrets. Per això animà a saber superar les legítimes diferències i a treballar per la comunió del

teixit eclesial i social de la ciutat de La Seu d'Urgell, amb una actitud de perdó i estimació mútua magnànima que faci capaç a tots de conviure en concòrdia i pau.

Sant Ot fou bisbe d'Urgell i era fill dels comtes de Pallars Sobirà, Artau I i Llúcia. De primer els pares el van dedicar a les lletres, després va canviar els llibres per les armes durant algun temps. Posteriorment fou ordenat sacerdot pel bisbe d'Urgell **Guillem Arnau de Montferrer** (1092-1095). Segons la documentació, consta que l'any 1087 era ardiaca de La Seu d'Urgell i és esmentat com a bisbe electe d'Urgell l'any 1095, quan el seu antecessor encara tenia el càrrec episcopal. S'ha de pensar que obtingué el beneplàcit del bisbe sortint i de la comunitat canonical urgellenca. Pel que es desprèn dels documents, hom creu que fou nomenat bisbe l'any 1097, ja que en un document del 28 de maig d'aquest any se l'esmenta com *novi electi episcopi* i el 23 d'octubre ja se l'anomena *urgellensis sedis episcopus*.

Sant Ot d'Urgell intentà mantenir un equilibri de poders tant a nivell polític com eclesiàstic, dels quals destaquen les convinences amb els comtes. Durant el seu pontificat consagrà diverses esglésies i promogué la construcció d'altres, entre les quals sobresurt la catedral d'Urgell. Es conserva la carta amb què es va dirigir als seus fidels, atorgant abundoses indulgències a tots els qui amb llurs donatius anuals contribuïssin a refer la catedral 'quasi esberlada' (*'pene fracta'*). L'any 1098, a instàncies d'Ot, el **papa Urbà II** confirmà els béns i el territori del bisbat d'Urgell. Morí el 7 de juliol de 1122 i el seu successor, **Pere Berenguer**, en demanà la canonització de seguida.

En acabar l'Eucaristia es van cantar els antics goigs a llaor de Sant Ot i es va beneir la coca que després seria repartida a l'exterior del temple amb vi als assistents per compartir una estona de germanor, i l'ajuntament va oferir la tradicional ballada de sardanes al redós de la catedral.